

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN-2018-667

2.10.2018

Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyr – eierskifte – fra medeier til hovedeier.

Klager ble ilagt gebyr for uforsikret motorvogn i forbindelse med et eierskifte. Klager hadde forut for eierskiftet vært medeier av kjøretøyet, og ble ved eierskiftet hovedeier av kjøretøyet.

Kjøretøyet var forut av eierskiftet forsikret av kjøretøyets hovedeier. Forsikringen ble imidlertid avsluttet av hovedeiers forsikringsselskap, og kjøretøyet var således uforsikret fram til klager tegnet ny forsikring. Klager har i hovedsak anført at gebyret må ettergis da det ikke har skjedd et reelt eierskifte, og viser til at han tidligere hadde vært medeier av kjøretøyet. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt og at det ikke var grunnlag for å ettergi det. Nemnda viste i den forbindelse blant annet til at klager var kjent med plikten til å tegne egen forsikring og at det ikke forelå noen hindring for å tegne ny forsikring i den aktuelle perioden.

Saksfremstilling

Saken gjelder ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Trafikkforsikringsforeningen ila klager den 3.4.18 et gebyr for uforsikret motorvogn. Gebyret ble ilagt for perioden fra 26.3.18 til 2.4.18.

Salgsmelding vedrørende eierskiftet ble levert til Statens Vegvesen den 27.3.18. Oppgitt salgsdato i salgsmeldingen var 26.3.18. Fram til eierskiftet hadde klager stått som medeier av kjøretøyet sammen med sin far. Ved eierskiftet ble klager hovedeier av kjøretøyet.

Tidligere hovedeiers forsikring ble som følge av det registrerte eierskiftet bragt til opphør av forsikringsselskapet. Klager oppgir at forsikringen som ble tegnet i eierperioden for klager og hans far ble bragt til opphør den 5.4.18. Det fremgår imidlertid av TFFAuto at tidligere hovedeiers forsikring hadde blitt bragt til opphør den 25.3.18, altså siste døgn før eierskiftet.

Klager tegnet ny forsikring den 3.4.18, og kjøretøyet ble omregistrert den 5.4.18.

Klager har anført at det har ikke skjedd et reelt eierskifte, da klager har vært medeier av kjøretøyet i lang tid. Klager anfører at han og hans far lot den tidligere forsikringen gjelde fram til ny forsikring kunne bli tegnet. Klager viser til at han ikke fikk tegnet forsikring på veteranbil i påsken.

Trafikkforsikringsforeningen har anført at klager ble eier av kjøretøyet fra oppgitt salgsdato i salgsmeldingen, og fra denne dato underlagt forsikringsplikt.

Trafikkforsikringsforeningen har i sitt krav om nemndsbehandling anført at en hovedeier og medeier ikke er likestilt, og at forsikringen tegnes av hovedeier. Trafikkforsikringsforeningen anfører at klagers brudd på forsikringsplikten ikke er unnskyldelig som følge av forhold utenfor

klagers kontroll, og viser til at dispensasjonsbestemmelsen ikke åpner for rene rimelighetsbetraktninger.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Motorvognlova § 17 a lyder slik:

Trafikksforsikringsforeningen kan etter søknad ettergi gebyret helt eller delvis dersom brot på plikten til å tinga trafikkskydding må reknast som unnskuldeleg som følge av tilhøve utanfor den ansvarlege sin kontroll.

Forskriften om gebyr for uforsikret motorvogn mv. (gebyrforskriften) § 9 lyder slik:

Trafikksforsikringsforeningen kan etter bilansvarslova § 17a annet ledd ettergi gebyret helt eller delvis dersom brudd på plikten til å tegne forsikring må anses som unnskyldelig som følge av forhold utanfor den ansvarliges kontroll. Det samme gjelder for ny eier som ikke har tegnet egen forsikring.

I Prop. 1 LS (2017-2018) side 202 uttaler Finansdepartementet blant annet i merknadene til ny § 17 a følgende:

Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utanfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Både motorvognloven § 17 a og gebyrforskriften § 9 er såkalte "kan" regler. I utgangspunktet kunne man tro at det var opp til Trafikkforeningens frie skjønn om man ville ettergi et ilagt gebyr, men nemnda legger til grunn at Trafikksforsikringsforeningen plikter å ettergi gebyret dersom vilkårene i bestemmelsene anses oppfylt.

I gebyrforskriften § 8 om klage, siste ledd, uttales det at nemnda kan prøve alle sider av saken og ta hensyn til nye omstendigheter.

Som det fremgår av saksfremstillingen, dreier saken seg om et eierskifte av en veteranbil der klagers far opprinnelig sto som hovedeier og forsikringstager av bilen mens klager var medeier uten å ha tegnet egen forsikring. Eierskiftet som ble gjennomført ved blant annet at begge undertegnet salgsmelding 26.3.18, førte til at klager ble eneeier av bilen og skulle tegne egen forsikring. Eierskiftet ble registrert i motorvognregisteret 27.3.18.

I sin opprinnelige klage skrev klager blant annet følgende: "Jeg ringte rundt til alle forsikringsselskap i påsken men det var ingen som var åpne, ..." Både opprinnelig klage og opprettholdelsen av klagen viser etter nemndas syn at klager var klar over at han som følge av eierskiftet pliktet å tegne ny forsikring på seg selv, men at han først 3.4.18 gjorde det, samtidig som hans far opprettholdt sin forsikring frem til 5.4.18.

Han har anført at bilen ikke på noe tidspunkt var uforsikret, og at han derfor bør slippe gebyret.

Nemnda er ikke enig i det, idet lovgiver ved å opprettholde den preseptoriske regelen om at en motorvogn er forsikret gjennom selgers forsikring 14 dager etter et eierskifte, jf. forsikringsavtaleloven § 7-2 og motorvognlova § 17 a første ledd andre punktum, har sikret at dette hensynet er ivarettatt uansett hva partene måtte foreta seg i perioden. Sistnevnte bestemmelse sier eksplisitt at gebyrplikten er uavhengig av dette.

Det dreier seg om et privat eierskifte der det ikke er opplyst noe som skulle tilsi at det var nødvendig å foreta det i påskeuka. Klager kunne med andre ord oppnådd det samme ved å velge et annet tidspunkt. Han var også på det rene med plikten til å tegne egen forsikring, men anfører at han ble hindret av dette fordi alle forsikringsselskapene var utilgjengelige for å tegne ny forsikring. 26.3.18 var mandag i påskeuka. Alle dagene fra 26.3. til og med onsdag 28.3. var vanlige

virkedager. Forsikringsselskapene var da tilgjengelige for å tegne nye forsikringer, og det forelå derfor ingen hindring for å tegne ny forsikring i disse dagene. At klager valgte å vente til første virkedag etter påska, tirsdag 3.4.18, må være hans risiko og kan ikke føre til ettergivelse av gebyret.

Nemnda er etter dette kommet til at gebyret er korrekt ilagt, og at det ikke er grunnlag for å ettergi det.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikkforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).